

Un mar de plàstics

El jurat dels Premis d'Arquitectura de les comarques de Girona ha distingit un muntatge de l'edició de l'any passat del Festival Lluèrnia d'Olot en què ja es denunciaven els abocaments de plàstics als oceans

TEXT **ALFONS PETIT**

Dissabte que ve, dia 9 de novembre, els carrers d'Olot tornaran a ser l'escenari de Lluèrnia, Festival del foc i de la llum, un certamen que ja es troba plenament consolidat a la capital de la Garrotxa, que li proporciona a la ciutat un nou element d'atracció, i que a més s'ha acabat erigint en un gran competidor de *Girona, Temps de Flors* a l'hora de subministrar projectes per a la categoria d'Efímers dels Premis d'Arquitectura de les comarques de Girona. *La merda se'ns menja*, una instal·lació per al Lluèrnia de l'any passat, va ser precisament una de les obres seleccionades pel jurat de l'última edició d'aquells guardons. I és un muntatge que té, a més, una estreta connexió amb l'actualitat informativa, perquè al marge del seu aspecte estètic, molt valorat a l'hora de ser guardonat pel jurat dels arquitectes, suposava una denúncia dels abocaments de plàstics al mar, i els efectes que causen en l'entorn, una qüestió que en els darrers mesos ha estat notícia molt sovint.

En la memòria del projecte inclosa en el catàleg dels premis, els seus autors (Ariadna Serrano, Ma-

ria Bosch, David Tortajada, Ramon Heras i Albert Martí) expliquen d'entrada que «*La merda se'ns menja* és una intervenció efímera realitzada al festival del foc i la llum Lluèrnia d'Olot que té com a objectiu formular una crítica de l'abocament massiu de deixalles al mar». I tot seguit detallen en què consisteix la seva proposta estètica i el discurs que hi ha al darrere: «L'obra recrea una atmosfera submarina en què una gran quantitat de residus plàstics suren al damunt dels caps dels visitants que recorren l'espai, per representar, així, una realitat que pateixen moltes espècies marines i que, malauradament, acaba provocant la seva mort».

Però hi ha un element que encara el fa més remarkable, aquest muntatge que va ser instal·lat al Passatge del Tura d'Olot. I és que no es limita a ser una denúncia en el buit, purament teòrica, sinó que està basada en una experiència propera. Com expliquen els seus mateixos responsables, «els residus plàstics presents en l'obra són el resultat dels residus generats durant un mes per una vintena de famílies. El muntatge, doncs, té com a objectiu conscienciar els visitants del risc que pateix el medi ambient amb els residus que generem en el nostre dia a dia, atès que les nostres accions les acaben patint fins i tot aquells que no les han provocades».

En el programa de Lluèrnia, Serrano, Bosch, Tortajada, Heras i Martí ampliaven la seva reflexió so-

bre aquest problema i apuntaven que «el mar i les platges, un espai d'oci per a molts, amaga una cara obscura; una realitat sota l'aigua plena de brossa i que malauradament acaba provocant la mort de molts animals, atrapats en xarxes de pescadors i plens de plàstics i altres residus inorgànics. El muntatge vol animar les institucions i donar-los suport perquè segueixin treballant a favor d'un canvi en aquest sentit, i en accions com les que veiem últimament: fer pagar les bosses de plàstic per prendre consciència que en realitat aquest objecte un dia acabarà essent un residu que tardarà molts anys a desintegrar-se».

Fitxa tècnica

- **Projecte:** La merda se'ns menja.
- **Municipi:** Olot.
- **Autors:** Contorns (Ariadna Serrano, Maria Bosch); ADR projects (David Tortajada); undosarquitectura (Ramon Heras) i Albert Martí.
- **Promotor:** Lluèrnia, Festival del Foc i de la Llum d'Olots.
- **Fotografia:** contorns, ADR projects i undosarquitectura.

A